

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eisdem, Sermo XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

planè mori meruit, qui medicum contempsit ne se accusaret, vel confiteretur ægrotum: sed dicti sui dominus aperit mox figuram, dicendo: *Non enim veni vocare iustos, sed peccatores.* Non hic dominus iustos respuit, sed superbos: & eos notat, qui cum non sint, esse se iactant iustos. Et ubi erant iusti? Cùm iuxta Prophētam: Non erat qui faceret bonum, non erat usque ad unum. Ut intelligent ægritudinem, medicum, ut currentur, admittant, confiteantur se peccatores: ut modo Christus patens & conuia, largiatur veniam: ne post iudex ferat in contumaces debitam sine fine sententiam.

De eiusdem, Sermo XXX.

Modierna Euangelica lectio Matthæum publicanum sic in Apostolum commutauit, ut qui erat fraudator pecunia, fieret gratiæ distributor: & de impietatis schola ad pietatis magisterium perueniret, fieretque docto misericordiæ, qui auaritiæ fuerat institutor. *Dum transiret Iesus, vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine.* Cùm transiret inde Iesus, bene transiret inde: transibat Iudeam, ut veniret ad gentes: præteribat synagogam, ut Ecclesia permaneret: prætergrediebatur carnis patriam, ut deitatis suæ remearet ad sedem. In Christo fratres transitoria est carnis iniuria, in quo diuinitatis honor est sempiternus, *Dum transiret inde vidit hominem.* Vedit plus diuinis oculis, quam humana. *Vidit hominem.* Ut peccata hominis non videret. Vedit opus sum, ut despiceret opera peccatorum. Vedit illum Deus, ut ille videret Deum. Vedit illum Christus, ut ille pecunia latebras amplius non videret. Vedit illum Christus sedentem, quia pressus cupiditatis pondere, surgere non valebat. Fratres, dexterius sedebat in telonio publicanus iste,

quam

quam paralyticus: de quo ante diximus, iacebat in lecto. Quia ille carnis patiebatur paralysim, iste intentis: in illo fuerat compago turbata membrorum, in isto totus ordo fuerat sensuum dissipatus: ille iacebat captus carne, sedebat corpore & animo iste captiuus: ille doloribus succumbebat inuitus, iste vitiis voluntarius seruiebatur: sibi innocens auaritiae videbatur in crimen, ille se cognoscebat inter vulnera peccatorum: iste lucrorum cumulabat peccata, ille dolorum gemitibus peccata delebat. Merito igitur paralytico dicitur, confide fili, dimittuntur tibi peccata tua, quia compensarat delicta doloribus: publicano autem dicitur. *Veni, sequere me.* Hoc est, ut sequendo me repares, quod consequendo pecuniam perdidisti. Sed dicit aliquis: *Quare publicanus, qui maior videtur in crimen, maior habet in munere?* Nam mox apostolatus certa predictus dignitate, non solum ipse accepit, sed aliis indulgentiam tribuit peccatorum: totum orbem splendore Euangelicae prædicationis irradiat, & paralyticus sola dignus venia lux habet. Vis nosse quare plus consecutus sit publicanus? Quia fuit Apostolum, ubi abundauit peccatum, superabundauit Rom. 5: & gratia. Simul ut publicanus gentilis populi typum teneat, paralyticus Iudaici populi sit figura, qui hodieque malae valetudinis tenetur in lecto, ut nisi portatus fuerit fide gentium, oblatus Christo miseratione sanctorum, Christiani populi crudelitate saluatus, ad domum fidei, ad domum patrum non potest peruenire. Et discubente eo in domo, ecce veniebant, inquit multi publicani & peccatores, & discubebant cum eo & discipuli eius. *Vidētes autē Pharisai dicebāt discipulis eius, quare cū publicanis & peccatoribus magister vester manducat?* Arguitur Deus, quia inclinat se homini, quare coniacet peccatori, quare esurit pœnitentiam, quare sicut redi-

G 4 tum

tum peccatorum, quare acceptat misericordiae fercula, quare sumit poculum pietatis. Fratres, venit ad prandium Christus, venit ad conuiuum vita, ut faceret secum conuiuere morituros: iacuit resurrectio, ut de sepulchris surgerent, qui iacebant: decubuit indulgentia, ut peccatores leuaret ad veniam: venit ad humanitatem diuinitas, ut ad diuinitatem veniret humanitas: venit index ad reorum prandium, ut humanitas praeueniret reatus sententiam: venit ad languentes medicus, ut reficeret conuescendo defessos, inclinavit pastor bonus humeros suos, ut ouem perditam salutares reportaret ad caulas. Sed hoc Pharisæus detestatur & arguit, qui prandium dominicum putat non virtutis esse, sed ventris: non spiritus, sed carnis: non diuinæ bonitatis, sed voluptatis humanæ: terreni luxus, non gratiæ coelestis. Sic, sic se videt, qui Deum non videt. Quis arguit medicum iacentibus coniacecentem, nisi humanæ salutis inimicus? quis pastorem subnixum lasso pecori reprehendit, nisi qui lucrosi gregis amorem nescit? quis iudicem de picrate iudicat, nisi ille, qui fuerit desperatus? quis communio nem Dei, nisi sacrilegus spernit? indulgentiam quis, nisi crudelis horrescit? *Quare magister vester cum publicam & peccatoribus manducat?* Et quis est peccator, nisi qui se peccatorem negat? Magis ipse peccator est: &c, ut verius dicam, ipse iam peccatum est, qui se iam non intelligit peccatorem. Et quis iniustus, nisi qui se iudicat iustum? Legisti Pharisæe, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Quamdiu sumus in mortali corpore, & fragilitas dominatur in nobis: & si actu peccata vincimus, vincere peccata cogitationum non possumus, & iniusticias fugere: qui si corpore possumus euitare, & si conscientiam malam deuincere valemus, culpas negligentiarum, ignorantiarum peccata

Psal. 142.

peccata quemadmodum possumus aboler. ? Pharise
confitere peccatum, vt Christi venire possis ad men-
sam: vt sit tibi panis Christus & panis ipse frangatur
in tuorum veniam peccatorum: Ut fiat tibi poculum
Christus, qui in tuorum delictorum remissionem fu-
ditur. Pharise prande cum peccatoribus, vt possis
prandere cum Christo: agnosce te peccatorem, vt te-
cum prandeat Christus: intra cum peccatoribus con-
uiuū domini tui, vt possis non esse peccator: intra do-
mum misericordiae cum Christi venia, ne cum tua iu-
stitia extra domum misericordiae puniaris exclusus:
agnosce Christum, audi Christum, audi dominum
tuum, audi cœlestem medicum calunias tuas perem-
ptoriè confutantem. *Non est opus sanis medicus, sed ma-
lè habentibus.* Si vis curam, agnosce languorem. Non
veni vocare iustos, sed peccatores. Si cupis mis-
ericordiam, confitere peccatum. *Euntes, inquit, discite Osee 6.3.
quid est, misericordiam volo, & non sacrificium.* Christus
misericordiam vult, & non sacrificium: aut quod sa-
crificium queret, qui vt te quereret, sacrificium fa-
ctus est ipse? *Non veni vocare iustos sed peccatores.* Non
repulit iustos, sed quia sine Christo innocens non ha-
betur in terris. *Non veni vocare iustos sed peccatores.*
Sic dicendo, non repulit iustos, sed quia omnes re-
perit peccatores: audi psalmistam, Dominus de cœ- *psal. 13.*
lo prospexit super filios hominum: ut videat si est in-
telligens aut requirens Deum. Omnes declina-
uerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui
faciat bonum, non est usque ad unum.

Fratres simus, simus peccatores
confessione nostra, ut Christi
venia non simus pec-
catores.

G S.

De